

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Epitome De Fide Et Operibvs, Adversvs chimærica[m]
illam atq[ue] monstrosam Martini Lutheri libertatem,
quam ipse falso ac perдите Christiana[m] appellat**

Hoogstraten, Jacobus van

Coloniæ, 1525

VD16 H 4817

Veritas 4. Cap.III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30498

si fidem habeat. Nunc & aliam ueritatem tractemus.

Veritas 4. Cap. III.

Est p̄terea & alia, cōsummata p̄fectaq; sal^o: per quā homo ab omni penit^o erūna & calamitate eripit̄. Illa nimis quā in beatitudine illa æterna saluādi accipimus, ac proinde cōgruo uocabulo, patrię sal^o nominata: de qua sane illud intelligēdū est, qđ a Christo dicit̄. Qui perseuerauerit usq; in finē hic salu^o erit. Et illud apostoli. Cū timore & tremore uestrā ipsoꝝ operamini salutē. Cui saluatoris alludit sentētia dicētis, operamini nō cibū qui perit sed qui permanet in uitā æternā. Et illud. Salu^o erit, sic tñ quasi per ignē. Et hoc discrimine differt hæc salus patrię, ab illa salute uię: quod ad hęc uidelicet patrię salutē obtinēdā, & necessaria & ualida sunt opera, de quibus ueritate secunda a nobis sermo est habitus, ad illā uero salutē q̄ (uti dixim^o) ē uię, inualida & insufficientia sunt opa.

Mat. 10
Phili. 2.
1. Corin. 3

Techna Martini 7.

Ad magnā autē Lutheri fraudē spectat, in toto tractatu de libertate christiana, ne semel quidē æternæ salutis meminisset: at quotiēs nominib^o istis, salus, saluatio, uel saluū fieri, uti^o, nō de hac æterna, sed de ea duntaxat semper locutus est, quā priori loco salutē uię nominauimus. Callebat em̄ homo uersipellis, salutē æternā, bonis operibus obtineri posse iustitię, q̄ nimmo eis uitā æternā & debitā, & permissam esse, ut secunda ueritate mōstratū est. Sciuit p̄terea alterā salutē (quā iustitiā uię dixim^o) neq; operibus bonis debitā, neq; operibus obtineri posse. Cū ergo totus ad hoc aspiceret, ut bonoꝝ opoꝝ necessitatē dānet & improbet, hominesq; a bonis operibus retrahat: idcirco illā salutē, q̄ bonis debet operibus prorsus subtrahit. Illā uero salutē, q̄ operibus nullatenus obtineri potest, semp̄ in ore uersat, de ea quoq; uehemēter hęc ueritatē inculcat, qm̄ per opera attingi nō potest: qua sane ueritate obtēta, suppressaq; prorsus salute æterna. (Nēpe ne semel quidē ab eo cōmemorata) mox affatim p̄batum putat, uel potius (id qđ uero simili^o est) cōclusum mēdaciter simulat, absolute & simpliciter nulla opera ad salutē esse necessaria. Et quidē simulatā suā cōclusionē, plenis buccis usq; adeo incautis hominib^o uehemēter inculcat, ut ne opera quidē iustitię seu hominis iustificati ad æternam salutē ualida aut necessaria putēt̄. Sed nō aduertūt garrulæ illæ cicadæ. In antris tenebrarū cōmorantes, rudissimi Lutherani: huius

Cōfutatō
Technę.

fallacissimi seductoris astus, neq; machinatiões ei⁹ intelligūt, quin etiā iludēti, ultro colludūt & applaudūt. Ille bonorū operū doctrinā dānat; & incautos dū imposturas, technas, strophasq; argutiæ eius attendere nō curant, eos ad inferos transmittit. Christ⁹ uero econtra, nos ad opera bona inuitat: eisq; cæleste p̄miū statuit (ut clarissime ostensum est, ostenditurq; inferius) Proinde ualde mirādū est cur nō aduertāt excæcatissimę talpæ, Luthero bellū cū Christo, fœdusq; cum diabolo esse.

Techna Martini 8.

Porro circa eandē ueritatē, q̄ ad æternā spectat salutē, etiā & alio dolo, nō modico usus est Martinus. Semp̄ em̄ promissionē illius salutis quā nuper salutē, seu iustitiā uie appellauim⁹ ad cœlum usq; extulit; Illius nāq; amplissime ac suauissime promissionis, q̄ in mercedē operū iustitiæ, æternā salutē proponit, ne semel quidē aliqñ meminit. Callebat em̄ uaser hō atq; uersut⁹, salutē seu iustitiā uiaē, nullis posse asseq; bonis operibus, & hoc quidē pacto certissimus erat, salutē illam siue iustitiā, bonis opibus nullaten⁹ eē re promissam. Aduertit deinde astutula uulpis, illā æternæ uitæ dulcissimā promissionē, bonis operibus a Christo propositā, & p̄ hominib⁹ ad bona opera trahēdis, immodice ualidā & efficacē. Volensigit̄ homines (id quod totis neruis eniti⁹) prorsus ab omnibus operibus reuocare, priorē promissionē (q̄ operibus nullaten⁹ facta est) ubiq; mirifice extollit. Alterā uero (q̄ ē uitæ æternæ) p̄missionē, homines ad bonas operatiões puocantē, ne semel qdē cōmēorauit. Cur hoc? Ob hoc nimis, quia suæ malignitatis (quod diximus) fraudulēto instituto utrūq; bene cōueniebat. Neq; attendit strophā hanc (quā tñ pedibus palpare possit) insulsissima illa Lutheranoꝝ barbaries

Caput V.

Fides ab apostolo Paulo definita, duplicē habet statū. Interdū em̄ est per charitatē tanq̄ robore quodā (ut ita dicā) adornata. Aliqñ uero, isto charitatis uitore extat priuata. In priorē qdē statu, dicimus eā charitate formatā, quo modo loquens apostolus, in Christo Iesu (inquit) neq; circūciso aliquid ualet neq; p̄putiū, sed fides quæ p̄ charitatē operat̄. Et alibi. Superhabūdauit inquit gratia dñi nostri cū fide & dilectione. Et rursus. Saluabit̄ autē &c. si p̄manserit in fide & dilectione. De hac etiā fide accipiendū est ilud. Sancti per fidem uicerunt regna, operati sunt iustitiam &c.

Gal. 6

1. Tim. 1

1. Tim. 2.

Heb. 11.